

Beschikking van het Hof
van 14 november 1963

Procestaal: Frans

In de zaak 15-63

Claude Lassalle,

ambtenaar bij het Europese Parlement,

Verzoeker

tegen

Het Europese Parlement,

Verweerder

gezien het verzoekschrift tot tussenkomst, ingediend door het

Personeelscomité van het Europese Parlement,

vertegenwoordigd door zijn Bureau zoals dit is samengesteld op grond van de verkiezingen van 27 en 28 februari 1963 en 5 maart 1963,

ten deze domicilie gekozen hebbende ten kantore van mr. Arendt, 6 rue W. Goergen te Luxemburg,

bijgestaan door mr. Arendt voornoemd, advocaat te Luxemburg,

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN

Overwegende dat Claude Lassalle, ambtenaar bij het Europese Parlement bij verzoekschrift van 28 februari 1963 bij het Hof van Justitie een beroep aanhangig heeft gemaakt tot nietigverklaring van de aankondiging van een vacature no. 44 bij de Directie Voorlichting en Parlementaire Documentatie, van 1 februari 1963;

Overwegende dat het Personeelscomité van het Europese Parlement bij verzoekschrift van 21 juni 1963 heeft verzocht in dit geding te mogen interveniëren zulks ter ondersteuning van de conclusies van verzoeker in de hoofdzaak;

Overwegende dat verzoeker tot tussenkomst stelt dat hij bevoegd is in rechte op te treden voor de bescherming van de belangen van het door hem vertegenwoordigde personeel;

dat verzoeker in casu een wettig belang heeft bij de beslissing in de hoofdzaak, daar deze van invloed zal zijn op de loopbaan van de door hem vertegenwoordigde ambtenaren;

Overwegende dat verzoeker in de hoofdzaak concludeert tot toewijzing van het verzoek tot tussenkomst;

Overwegende dat verweerder in de hoofdzaak de ontvankelijkheid van voornoemd verzoek betwist met name op grond van de omstandigheid dat verzoekster slechts zou kunnen interveniëren indien hij de bevoegdheid bezat een vordering ten principale in te stellen, hetgeen evenwel niet het geval is daar het Personeelscomité — hetwelk geen rechtspersoonlijkheid bezit — tot het instellen van zodanige actie niet bevoegd is;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT

Overwegende dat verzoeker tot interventie zich beroept op de artikelen 37 en 38 van het Statuut van het Hof respectievelijk van de E.E.G. en van de E.G.A. en stelt dat uit het feit, dat in die bepalingen de generieke term „persoon” wordt gebezigd, volgt dat het recht van tussenkomst mede toekomt aan iedere procespartij die een organisatie vormt ter bescherming van wettige belangen;

Overwegende dat niet kan worden aangenomen dat de auteurs van het E.E.G.-Verdrag en van het E.G.A.-Verdrag de gevallen van tussenkomst hebben willen uitbreiden ten behoeve van lichamen die geen rechtspersoonlijkheid bezitten, dan wel aan de daartoe gestelde eisen niet voldoen;

dat zodanige lichamen – zij het ook in beperkte mate – auto-noom moeten zijn en verantwoordelijkheid dragen;

dat in dit verband moet worden gelet op artikel 9 van het Statuut van de ambtenaren, waarbij het personeelscomité wordt ingesteld;

dat de wilsuïtingen van bedoeld comité, gedaan in het kader van de uitoefening der normale functies, voorzien in de ten deze beslissende bepalingen van paragraaf 3, lid 1, 2 en 3 van artikel 9, slechts binnen de desbetreffende instelling rechtsgevolgen vermogen te bewerken;

dat toch deze functies, in verhouding tot de werkzaamheden van de instelling zelve, het karakter dragen van hulpfuncties;

dat het personeelscomité derhalve in de uitoefening van de functies bedoeld in de leden 1 tot en met 3 van artikel 9 van het Statuut van de ambtenaren een intern orgaan van de instelling is;

dat het als zodanig de bevoegdheid mist in rechte op te treden;

dat derhalve het verzoek om tussenkomst als niet ontvankelijk moet worden afgewezen;

gezien de processtukken;

gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteurs;

gehoord partijen in hun pleidooien;

gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;

gelet op artikel 173 van het E.E.G.-Verdrag en artikel 142 van het E.G.A.-Verdrag;

gelet op de artikelen 37 en 38 van de Protocollen betreffende het Hof van Justitie respectievelijk van de E.E.G. en van de E.G.A.;

gelet op het Statuut van de ambtenaren;

gelet op de artikelen 69, 70, en 93 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie der Europese Gemeenschappen,

geeft

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt:

A. M. Donner, *President*,

Ch. L. Hammes en A. Trabucchi (*Rechter-Rapporteur*), *Kamer-presidenten*,

L. Delvaux, R. Rossi, R. Lecourt en W. Strauss, *Rechters*,
Advocaat-Generaal: M. Lagrange,

Griffier: A. Van Houtte,

de volgende

B E S C H I K K I N G

1. Het verzoek tot tussenkomst wordt als zijnde niet ontvanke-lijk verworpen;
2. De kosten gevallen op de behandeling van het verzoek tot tussenkomst worden als volgt verdeeld:
 - a) verweerder ten principale draagt overeenkomstig artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering zijn eigen kosten;
 - b) verzoeker ten principale en verzoeker tot interventie, die in het ongelijk werden gesteld, dragen ieder hun eigen kosten.

Luxemburg, 14 november 1963.

De Griffier,
A. VAN HOUTTE

De President,
A. M. DONNER